

DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-82-31>

УДК 657.412.

АКТИВИ ПОКРИТТЯ СТРАХОВИХ РЕЗЕРВІВ У СИСТЕМІ ПРУДЕНЦІЙНОГО НАГЛЯДУ: НАУКОВІ ПІДХОДИ ТА СУЧАСНА РЕГУЛЯТОРНА ПРАКТИКА (2012–2025)

ASSETS COVERING INSURANCE RESERVES WITHIN THE PRUDENTIAL SUPERVISION FRAMEWORK: SCIENTIFIC APPROACHES AND CONTEMPORARY REGULATORY PRACTICE (2012–2025)

Дрига Жанна Володимирівна

доктор економічних наук, професор,

Державний університет «Житомирська політехніка»

ORCID: <https://orcid.org/https://orcid.org/0000-0002-1844-5329>**Dryha Zhanna**

Zhytomyr Polytechnic State University

Стаття присвячена дослідженню наукових підходів і сучасної регуляторної практики формування та оцінювання активів, що покривають страхові резерви, у системі пруденційного нагляду за діяльністю страховиків. Обґрунтовано, що в умовах посилення вимог Національного банку України активи резервів перестають бути формальним елементом дотримання нормативів і набувають ключового значення для забезпечення платоспроможності страховика та фінансової стійкості небанківського фінансового сектору. У дослідженні застосовано нормативно-правовий аналіз, системний підхід і методи економічного моделювання. Розроблено модель оцінювання активів покриття резервів за критеріями якості, ліквідності, диверсифікації та контрагентського ризику, а також запропоновано матрицю контролю і КРІ-набір внутрішнього контролю. Доведено, що застосування запропонованого інструментарію підвищує доказовість управлінських рішень і сприяє ранньому виявленню ризиків.

Ключові слова: страхові резерви, прийнятні активи, пруденційний нагляд, регулювання НБУ, диверсифікація, концентраційний ризик, внутрішній контроль, ризик-орієнтований підхід.

The article is devoted to topical issues of the formation and assessment of assets covering insurance reserves within the modern framework of financial supervision and the strengthening of prudential solvency requirements for insurers. In the contemporary supervisory model, reserve assets are no longer treated as a formal element of regulatory compliance but are increasingly regarded as a key instrument for ensuring insurers' solvency, the financial stability of the non-bank financial sector, and the protection of policyholders' rights. The National Bank of Ukraine implements a risk-based regulatory approach that establishes comprehensive requirements for the quality, liquidity, diversification, and reliability of assets covering insurance liabilities. At the same time, the role of internal control and the evidential basis of managerial decisions regarding the adequacy of asset coverage for insurance reserves is growing. In the absence of a systematic asset assessment framework, concentration, liquidity, and counterparty risks may escalate into threats to both insurers' financial resilience and overall market stability. In this context, there is an increasing need to develop scientifically grounded models for assessing reserve-covering assets that are integrated with risk management systems, internal control mechanisms, and corporate governance. Particular attention is paid to aligning current NBU regulatory practice with scientific approaches to reserving, financial security, and internal control of non-bank financial institutions developed in prior domestic research and validated by insurance practice. The strengthening of prudential requirements for the activities of insurance companies in Ukraine has led to a substantial transformation of approaches to the formation and valuation of assets used to cover insurance reserves. Within the modern financial supervision framework, reserve assets are no longer viewed as a merely formal element of regulatory compliance but acquire the status of a key instrument for ensuring insurers' solvency, the financial stability of the non-bank financial sector, and the protection of policyholders' rights. The National Bank of Ukraine implements a risk-based regulatory approach that establishes comprehensive requirements for the quality, liquidity, diversification, and reliability of assets covering insurance liabilities. At the same time, the role of internal control and

the evidential basis of managerial decisions regarding the adequacy of asset coverage for reserves is increasing. In the absence of a systematic approach to asset valuation, concentration, liquidity, and counterparty risks may transform into threats to the financial stability of both individual insurers and the market as a whole. In this context, there is a growing need to develop scientifically grounded models for assessing reserve-covering assets, integrated with risk management systems, internal control, and corporate governance. Particular attention should be paid to aligning current NBU regulatory practice with scientific approaches to reserving, financial security, and internal control of non-bank financial institutions developed in earlier domestic studies and confirmed by insurance practice.

Keywords: insurance reserves, eligible assets, prudential supervision, NBU regulation, diversification, concentration risk, internal control, risk-oriented approach.

Постановка проблеми. Сучасна регуляторна логіка щодо активів, які покривають технічні резерви страховика, формується на перетині двох взаємопов'язаних контурів: національного пруденційного регулювання та міжнародних ризик-орієнтованих стандартів страхового нагляду. У межах цієї логіки активи покриття резервів розглядаються не лише як бухгалтерська категорія, а як ключовий елемент забезпечення платоспроможності страховика, стабільності страхового ринку та захисту прав страхувальників. В Україні рамковою основою такого підходу виступає Закон України «Про страхування» [3], який закріплює фокус на платоспроможності і фінансову надійність страховиків як базову умову функціонування ринку.

На підзаконному рівні Національний банк України деталізував регуляторну архітектуру формування та оцінювання технічних резервів у Положенні № 203 [4], а також підходи до забезпечення платоспроможності й інвестиційної діяльності страховика у Положенні № 201 [5]. Зазначені акти встановлюють вимоги до складу прийнятних активів, критерії їх оцінки, а також принципи узгодження активів і зобов'язань для цілей регулятивного капіталу. Подальше посилення вимог до облікових процедур та інформаційної дисципліни страховиків закріплено у Положенні № 204 [6], яке підвищує доказовість відповідності активів покриття резервам через ведення реєстрів, аналітичних розшифровок і облікових реєстрів.

Водночас НБУ визначив вимоги до системи управління страховика, включно з моделлю трьох ліній захисту та внутрішнім контролем, у Положенні № 194 [7]. Це створює інституційні передумови для інтеграції контролю за прийнятними активами у систему корпоративного управління. Проте на практиці виникає розрив між формальним дотриманням нормативних вимог і наявністю ефективних внутрішніх інструментів, які дозволяють на регулярній основі верифікувати відповідність «резерви-активи» та своєчасно виявляти концентра-

ційні, ліквідні й контрагентські ризики. Саме цей розрив і формує проблему, що потребує науково обґрунтованого розв'язання.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Міжнародний науковий і регуляторний дискурс підтверджує, що обмеження щодо якості активів, диверсифікації та управління концентраційним ризиком є сталим глобальним трендом у страхуванні. У Європейському Союзі пруденційний режим Solvency II (Directive 2009/138/EC) запровадив ринкові принципи оцінки активів і зобов'язань, а також кількісні вимоги до технічних резервів і капіталу, орієнтовані на ризиковий профіль страховика [8]. Commission Delegated Regulation (EU) 2015/35 деталізував технічні правила застосування Solvency II, зокрема вимоги до якості даних, методів оцінки та управління інвестиційними ризиками [9].

На рівні європейського нагляду підходи ЕІОРА спрямовані на уніфікацію практик розрахунку технічних резервів і підвищення порівнюваності наглядових оцінок між страховиками [10]. Глобально IAIS у межах Insurance Core Principles та ComFrame підкреслює вирішальну роль управління активами і зобов'язаннями (ALM) та інвестиційного ризик-менеджменту, акцентуючи на узгодженні активів і зобов'язань за економічною природою, строками та ліквідністю [11; 15]. Запровадження IFRS 17 посилило вимоги до прозорого вимірювання страхових зобов'язань і, опосередковано, до узгодженості активів і зобов'язань у фінансовій звітності [12].

Аналітичні дослідження міжнародних фінансових інституцій підтримують risk-based вектор розвитку страхового нагляду. Зокрема, IMF наголошує, що впровадження risk-based solvency вимагає не лише формального оновлення нормативної бази, а й глибокої трансформації наглядових та внутрішньокорпоративних інструментів контролю [13]. Дослідження NAIC/CIPR зосереджуються на впливі концентрації активів на фінансову стійкість страховиків і підтверджують нелінійний

характер концентраційного ризику в умовах стресу [14].

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Незважаючи на суттєвий розвиток нормативно-правового регулювання у сфері формування страхових резервів і визначення вимог до активів їх покриття, аналіз наукових і прикладних джерел свідчить про наявність низки невирішених питань, пов'язаних з операціоналізацією цих вимог на рівні внутрішнього контролю та облікової політики страховика. У чинній регуляторній практиці основна увага зосереджується на переліку прийнятних активів, нормативних обмеженнях і формальному підтвердженні відповідності, тоді як механізми системної, регулярної та доказової перевірки відповідності «страхові резерви – активи покриття» залишаються недостатньо розробленими.

У більшості практик страхових компаній відсутні стандартизовані матриці відповідності та кількісні індикатори внутрішнього контролю, які б дозволяли оцінювати не лише формальну наявність активів, а й їх здатність виконувати економічну функцію покриття страхових зобов'язань з урахуванням ліквідності, концентрації та контрагентського ризику. Як наслідок, ризику, пов'язані з концентрацією активів, строковими розривами або зниженням якості активів, часто ідентифікуються постфактум – уже на етапі погіршення платоспроможності або під час наглядових перевірок.

Водночас у наукових дослідженнях проблематика активів покриття резервів переважно розглядається фрагментарно – або в контексті облікового відображення резервів, або в межах загальних підходів до фінансової безпеки та ризик-менеджменту небанківських фінансових установ. Недостатньо висвітленим залишається питання інтеграції регуляторних вимог до активів резервів у систему внутрішнього контролю страховика з використанням прикладних, відтворюваних і вимірюваних інструментів, які мають доказову силу для регулятора.

Зазначене зумовлює необхідність поєднання нормативного аналізу з розробленням прикладних механізмів внутрішнього контролю, здатних трансформувати вимоги пруденційного нагляду у практичні управлінські процедури. Саме відсутність такої операціоналізації визначає наукову прогалину у дослідженнях і обґрунтовує потребу у формуванні методологічно цілісної моделі оцінювання активів покриття страхових резервів, що

поєднує регуляторну логіку, ризик-орієнтований підхід та інструменти доказового внутрішнього контролю.

Формулювання цілей статті. Мета дослідження полягає в розробленні науково обґрунтованої моделі оцінювання активів покриття страхових резервів за критеріями Quality–Liquidity–Diversification–Counterparty Risk як інструменту пруденційного управління; систематизації та інтерпретації регуляторних вимог Національного банку України до складу прийнятних активів, принципів їх оцінювання та диверсифікації; формуванні прикладних інструментів внутрішнього контролю відповідності активів страховим резервам у вигляді матриці відповідності та KPI-набору; обґрунтуванні зв'язку сучасного регулювання НБУ з науковими висновками автора, сформованими у працях з обліку, аудиту та фінансової безпеки з 2012 року [1; 2].

Виклад основного матеріалу дослідження. У сучасних умовах посилення пруденційного нагляду активи, що покривають страхові резерви, перестають розглядатися як формальний елемент дотримання нормативних вимог і набувають статусу ключового інструменту забезпечення платоспроможності страховика, фінансової стійкості небанківського фінансового сектору та захисту прав страхувальників. Така трансформація зумовлена переходом регуляторної політики до ризик-орієнтованої моделі, у межах якої якість, ліквідність, диверсифікація та надійність активів покриття визначають здатність страховика виконувати свої зобов'язання в умовах ринкових і макроекономічних коливань. Вихідним науковим положенням є трактування страхових резервів як відкладених зобов'язань, що мають бути забезпечені активами з передбачуваною вартістю, причому ризик активів покриття не повинен перевищувати ризик відповідних зобов'язань. У цьому контексті внутрішній контроль набуває вирішального значення, оскільки саме він має забезпечувати своєчасне виявлення ознак «розриву покриття» до їх трансформації у кризу ліквідності [1, с. 34–42].

Регуляторна реалізація: перелік прийнятних активів і логіка обмежень. НБУ реалізує пруденційний підхід, допускаючи для покриття резервів активи з високою прогнозованістю та контрольованим ризиком, а також визначаючи вимоги до оцінювання та підтверджувальних даних [5; 6]. Такий підхід відповідає логіці risk-based supervision у міжнародних режимах Solvency II та настановах EIOPA,

де пріоритетом є платоспроможність, стабільність і захист страхувальників [8–10].

Диверсифікація як бар'єр проти концентраційного ризику. НБУ закріплює принцип диверсифікації та недопущення концентрації активів покриття в одному банку або одному інструменті, що спрямовано на зниження ризику раптової втрати ліквідності [5]. Науковий сенс цього підходу полягає в нелінійному характері концентраційного ризику: у стресових умовах він швидко переходить у ризик ліквідності та неплатоспроможності. Ця логіка узгоджується з настановами IAIS щодо ALM та інвестиційного ризик-менеджменту [11; 15], а також з аналітикою IMF та NAIC/CIPR щодо вразливості страховиків до концентрацій активів [13; 14].

У межах ризик-орієнтованої моделі нагляду активи покриття страхових резервів доцільно розглядати як об'єкт постійного моніторингу, а не разової регуляторної перевірки. Саме тому сучасна регуляторна практика НБУ дедалі більше орієнтується не лише на формальну відповідність активів встановленим перелікам, а на їхню здатність виконувати економічну функцію покриття зобов'язань у стресових умовах.

У цьому контексті оцінювання якості активів має включати аналіз прогнозованості вартості, чутливості до ринкових коливань, строкової узгодженості з резервами та концентрації за контрагентами. Такий підхід дозволяє перейти від декларативного підтвердження платоспроможності до доказової моделі управління, у якій активи резервів стають елементом системи управління ризиками та внутрішнього контролю страховика.

Запропонований у статті інструментарій – матриця контролю якості активів покриття резервів і диференційований KPI-набір – виконує функцію операціоналізації регуляторних вимог НБУ на рівні облікової політики та внутрішнього контролю страхової компанії. Його застосування забезпечує регулярну верифікацію відповідності між страховими зобов'язаннями та активами, а також створює механізм раннього виявлення ризиків, які у традиційній моделі комплаєнсу фіксуються вже постфактум. Особливе значення це має для розмежування підходів у страхуванні життя та ризиковому страхуванні, де відмінності у строковості зобов'язань зумовлюють різну чутливість до ліквідності та концентрації активів. У такий спосіб запропонована модель поєднує наукову концепцію «якісного покриття» з практичними вимогами

пруденційного нагляду та формує відтворювану основу для підвищення фінансової стійкості страховика.

У цьому контексті особливої актуальності набуває потреба у формуванні науково обґрунтованих моделей оцінювання активів покриття страхових резервів, інтегрованих із системами управління ризиками, внутрішнього контролю та корпоративного управління страховика. Такі моделі мають забезпечувати не лише формальну відповідність активів нормативним перелікам, а й їх здатність виконувати економічну функцію покриття зобов'язань у стресових умовах. Це дозволяє трансформувати регуляторні вимоги у відтворювані управлінські процедури та підвищити прозорість управління активами резервів.

Для операціоналізації регуляторних вимог до активів покриття страхових резервів у системі внутрішнього контролю запропоновано матрицю Quality–Liquidity–Diversification–Counterparty Risk, яка дозволяє пов'язати критерії якості активів з відповідними ризиками та інструментами їх мінімізації. Застосування такої матриці забезпечує системну та відтворювану верифікацію відповідності між страховими зобов'язаннями і активами покриття.

З урахуванням відмінностей у строковості зобов'язань і профілі ризиків страхування життя та ризикового страхування сформовано диференційований KPI-набір внутрішнього контролю покриття резервів. Запропоновані показники орієнтовані на своєчасне виявлення ліквідних і концентраційних ризиків та підвищення доказовості управлінських рішень.

Узгодження сучасної регуляторної практики Національного банку України з науковими підходами до резервування, фінансової безпеки та внутрішнього контролю небанківських фінансових установ, сформованими у вітчизняних дослідженнях попередніх років, свідчить про еволюційний характер пруденційного нагляду. Запропонований у дослідженні інструментарій логічно продовжує наукові напрацювання автора, започатковані з 2012 року, та адаптує їх до сучасних вимог ризик-орієнтованого регулювання і практики діяльності страхових компаній.

Запропонований інструментарій сформовано з урахуванням поєднання науково-аналітичної роботи автора та багаторічного управлінського досвіду у страховій компанії UNIQA, що передбачав відповідальність за ключові напрями формування та управління страховим портфелем, адаптацію бізнес-про-

Таблиця 1

**Матриця контролю якості активів покриття страхових резервів
(Quality–Liquidity–Diversification–Counterparty Risk)**

Критерій контролю	Індикатор (приклад)	Ризик, який мінімізується	Інструмент внутрішнього контролю
Quality (якість активу)	частка активів «інвесткласу», частка ОВДП у покритті	ризик знецінення	реєстр активів покриття + щомісячна верифікація
Liquidity (ліквідність)	частка високоліквідних активів у покритті коротких резервів	ризик ліквідності	ALM-таблиця строків + stress check
Diversification (диверсифікація)	індекс концентрації за банками/інструментами	концентраційний ризик	ліміти + тригери перевищення
Counterparty risk (контрагент)	рейтинг/надійність банку, пов'язаність осіб	контрагентський ризик	KYC/related parties check + комплаєнс-акт

Джерело: сформовано автором на основі регуляторної логіки НБУ та ризик-орієнтованих підходів до контролю покриття резервів [5; 7; 11]

Таблиця 2

KPI-набір внутрішнього контролю покриття резервів: life vs non-life

KPI	Non-life (ризик швидких виплат)	Life (довгі зобов'язання)	Призначення
Частка високоліквідних активів	вища цільова частка	помірна	забезпечення своєчасних виплат
Концентрація в одному банку	нижчий ліміт	нижчий/помірний	зниження концентраційного ризику
Узгодження строків (ALM-gap)	короткий горизонт	довгий горизонт	мінімізація розривів
Частка активів зі стабільною вартістю (ОВДП тощо)	висока	висока	стабільність покриття резервів

Джерело: сформовано автором на основі регуляторної логіки НБУ та ризик-орієнтованих підходів до контролю покриття резервів [5; 7; 11]

цесів до регуляторних вимог і оцінку їх впливу на платоспроможність та фінансову стійкість страховика.

У наукових дослідженнях, присвячених проблематиці фінансової безпеки та регуляторної стійкості небанківського фінансового сектору, починаючи з 2012 року, обґрунтовувалася необхідність переходу від формального резервування до моделі якісного покриття страхових зобов'язань активами з контрольованим рівнем ризику, ліквідності та диверсифікації [1; 2]. Саме ця логіка сьогодні системно відображена в сучасній регуляторній практиці НБУ та узгоджується з глобальними тенденціями пруденційного нагляду [8–11; 13–15].

Отримані результати можуть бути використані у національному та ширшому регулятор-

ному контексті для вдосконалення практик управління страховими резервами, побудови доказової системи внутрішнього контролю та підвищення прозорості управління ризиками у страховому секторі.

Висновки. У ході дослідження встановлено, що сучасні вимоги Національного банку України до активів покриття страхових резервів відображають науково обґрунтований підхід до забезпечення фінансової безпеки страховика, заснований на пріоритеті якості активів, їх ліквідності, контрольованого рівня ризику та диверсифікації. Такий підхід свідчить про перехід від формального нормативного контролю до ризик-орієнтованої моделі нагляду, у межах якої активи резервів розглядаються як ключовий елемент забезпечення

платоспроможності та стійкості страхового ринку.

Розроблена у статті модель оцінювання активів покриття страхових резервів (Quality–Liquidity–Diversification–Counterparty Risk) дозволяє операціоналізувати вимоги НБУ на рівні внутрішнього контролю та облікової політики страховика, формуючи відтворювані й прозорі процедури верифікації відповідності «резерви–активи». Запропонована модель забезпечує інтеграцію регуляторних вимог із системою управління ризиками та корпоративного управління, підвищуючи доказовість управлінських рішень і знижуючи ймовірність виникнення концентраційних та ліквідних ризиків.

Наукова новизна полягає в розробленні прикладного механізму трансляції пруденційних вимог НБУ щодо активів покриття резервів у внутрішній контроль та облікову політику страховика, що забезпечує регулярну та доказову верифікацію відповідності страхових зобов'язань активам.

Сформовані матриця контролю якості активів і диференційований KPI-набір внутрішнього контролю можуть застосовуватися як практичний інструмент доказової перевірки відповідності активів страховим резервам, а також як механізм раннього виявлення ризиків, що у традиційній моделі комплаєнсу фіксуються постфактум. Використання запропонованого інструментарію сприяє підвищенню прозорості управління активами резервів, зміцненню платоспроможності страховиків та довіри страхувальників у умовах регуляторних і макроекономічних викликів.

Перспективи подальших досліджень пов'язані з емпіричною апробацією запропонованого KPI-набору та моделі оцінювання активів покриття резервів на даних страхових компаній різних сегментів ринку. Подальший розвиток дослідження доцільно спрямувати на оцінку впливу якості активів резервів на показники платоспроможності та ризиковий профіль страховиків з урахуванням вимог IFRS 17 і подальшої еволюції пруденційного нагляду.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Prokopenko Zh. V. Особливості облікового відображення формування технічних резервів у страховій компанії. *Бухгалтерський облік і аудит*. 2013. С. 34–42. Дата звернення: 31.01.2026.
2. Lutskaia N. I., Prokopenko Zh. V. Загальні вимоги до формування власного капіталу небанківських фінансових установ. *Problems of Economy*. 2018. Дата звернення: 31.01.2026.
3. Закон України «Про страхування» № 1909-IX. Дата звернення: 31.01.2026.
4. Постанова Правління Національного банку України № 203 від 29.12.2023 «Про затвердження Положення про порядок формування страховиками технічних резервів». Дата звернення: 31.01.2026.
5. Постанова Правління Національного банку України № 201 від 29.12.2023 «Про затвердження Положення про встановлення вимог щодо забезпечення платоспроможності та інвестиційної діяльності страховика». Дата звернення: 31.01.2026.
6. Постанова Правління Національного банку України № 204 від 29.12.2023 «Про затвердження Положення про порядок обліку страховиком договорів страхування». Дата звернення: 31.01.2026.
7. Постанова Правління Національного банку України № 194 від 27.12.2023 «Про затвердження вимог до системи управління страховика». Дата звернення: 31.01.2026.
8. Directive 2009/138/EC of the European Parliament and of the Council on the taking-up and pursuit of the business of Insurance and Reinsurance (Solvency II). Accessed: 31.01.2026.
9. Commission Delegated Regulation (EU) 2015/35 supplementing Directive 2009/138/EC (Solvency II). Accessed: 31.01.2026.
10. European Insurance and Occupational Pensions Authority (EIOPA). Solvency II framework and Guidelines on valuation of technical provisions. Accessed: 31.01.2026.
11. International Association of Insurance Supervisors (IAIS). Insurance Core Principles and ComFrame. December 2024 edition. Accessed: 31.01.2026.
12. International Financial Reporting Standards (IFRS). IFRS 17 Insurance Contracts. Accessed: 31.01.2026.
13. International Monetary Fund. Implementing Risk-Based Solvency for Insurers. IMF Working Paper. 2024. Accessed: 31.01.2026.
14. National Association of Insurance Commissioners (NAIC), Center for Insurance Policy and Research (CIPR). Sectoral Asset Concentrations and Insurance Solvency. Journal of Insurance Regulation. 2024. Accessed: 31.01.2026.
15. International Association of Insurance Supervisors (IAIS). Structural Shifts in the Life Insurance Sector and Implications for Asset-Liability Management. Issues Paper. 2025. Accessed: 31.01.2026.

REFERENCES:

1. Commission Delegated Regulation (EU) 2015/35 supplementing Directive 2009/138/EC of the European Parliament and of the Council (Solvency II). (2015). *Official Journal of the European Union*, L 12.
2. Directive 2009/138/EC of the European Parliament and of the Council on the taking-up and pursuit of the business of Insurance and Reinsurance (Solvency II). (2009). *Official Journal of the European Union*, L 335.
3. European Insurance and Occupational Pensions Authority. (2024). *Solvency II framework and Guidelines on valuation of technical provisions*. www.eiopa.europa.eu
4. International Association of Insurance Supervisors. (2024). *Insurance core principles and ComFrame*. www.iaisweb.org
5. International Association of Insurance Supervisors. (2025). *Structural shifts in the life insurance sector and implications for asset-liability management (Issues Paper)*. www.iaisweb.org
6. International Financial Reporting Standards. (n.d.). *IFRS 17 Insurance contracts*. www.ifrs.org
7. International Monetary Fund. (2024). *Implementing risk-based solvency for insurers (IMF Working Paper)*. www.imf.org
8. Lutska, N. I., & Prokopenko, Zh. V. (2018). Zahalni vymohy do formuvannia vlasnoho kapitalu nebankivskykh finansovykh ustanov [General requirements for the formation of equity of non-bank financial institutions]. *The Problems of Economy*, (1), 312–318.
9. National Association of Insurance Commissioners. (2024). Sectoral asset concentrations and insurance solvency. *Journal of Insurance Regulation*. content.naic.org
10. National Bank of Ukraine. (2023, December 27). *Polozhennia pro vymohy do systemy upravlinnia strakhovyka* [Regulation on requirements for the insurer's management system] (Resolution No. 194). bank.gov.ua
11. National Bank of Ukraine. (2023, December 29). *Pro zatverdzhennia Polozhennia pro poriadok formuvannia strakhovykamy tekhnichnykh rezerviv* [On approval of the regulation on the procedure for the formation of technical reserves by insurers] (Resolution No. 203). bank.gov.ua
12. National Bank of Ukraine. (2023, December 29). *Pro zatverdzhennia Polozhennia pro poriadok obliku strakhovykom dohovoriv strakhuvannia* [On approval of the regulation on the procedure for accounting for insurance contracts by the insurer] (Resolution No. 204). bank.gov.ua
13. National Bank of Ukraine. (2023, December 29). *Pro zatverdzhennia Polozhennia pro vstanovlennia vymoh shchodo zabezpechennia platospromozhnosti ta investytsiinoi diialnosti strakhovyka* [On approval of the regulation on establishing requirements for ensuring the solvency and investment activity of the insurer] (Resolution No. 201). bank.gov.ua
14. *Pro strakhuvannia* [On insurance]: Law of Ukraine No. 1909-IX. (2021, November 18). zakon.rada.gov.ua
15. Prokopenko, Zh. V. (2013). Osoblyvosti oblikovoho vidobrazhennia formuvannia tekhnichnykh rezerviv u strakhovii kompanii [Features of accounting reflection of technical reserves formation in an insurance company]. *Bukhhalterskyi oblik i audyt*, (10), 34–42.